

Аліса Адамс
Смілива бджілка Бері

Жила-була собі бджілка. Вона мала велику сім'ю: маму, тата і братиків. На пасіці жили багато інших, таких самих бджіл. Днями вони займалися запасами на зиму. Збираючи з квітів нектар, у своїх вуликах робили з нього мед. Потім його збирали люди та ласували ним цілий рік і навіть довше.

Керував та доглядав за цією пасікою пасічник Тарас. З дитинства він цікавився природою та всім, що є її частиною.

Коли був маленьким, він любив прокидатися рано-вранці та вдихати запах свіжого повітря та зрошеної трави. Хлопчик бігав босоніж по траві, на якій сріблилася роса.

Ще він любив ходити в гості до сусідів, зазирати до їхніх пасік та спостерігати за тим, як бджілки кружляли навколо квітів, збираючи пилок.

— А навіщо вони збирають пилок? — одного разу запитав шестирічний Тарас сусіда — дядька Володимира.

— Це для того, щоби потім робити з нього мед та запасати на зиму, ще й ділитися ним із нами.

— Але ж ми не єдині, хто любить мед? — поцікавився Тарас.

— Звісно ж, ні, — відповів йому пасічник. — Ведмеді теж люблять ласувати медом.

Так день у день Тарас підростав, але його цікавість до бджіл не зникала, навпаки, уже дорослим, закінчивши школу, він вступив до училища, аби навчатися на бджоляра.

Учився він старанно, завжди дізнавався щось нове та виношував план створення власної пасіки.

За кільканадцять років він таки створив власну пасіку, а смачний мед потім продавав людям.

Бджоляр Тарас був не єдиним, хто любив цю пасіку. До нього приходили діти, які цікавилися його справою. А він був лише радий розповісти їм щось цікаве про життя бджіл та роботу пасіки.

Й от настав черговий робочий день для бджілок та джмелів. Як завжди, вони літали по квітках і збирали нектар. Молодші бджоли та джмелі допомагали старшим. На небі сяяло яскраве сонечко, небо було блакитним, а на дворі було тепло.

Бджілка Бері дуже любила таку погоду, тому вона із задоволенням брала до праці. І все було б добре, як тут. . . з лісу прийшов страшний Ведмідь! Він ревів і кидався на вулики. Бджілка та її братики дуже злякалися та поховалися по кущах і деревах. Старші бджоли налетіли на звіра та почали з ним справжню бійку. Та довго маленькі бджоленята не витримали, адже дорослі бджоли здебільшого падали мертвими додолу, і це розлютило та страшенно налякало маленьких комах. Вони кинулися на непроханого гостя в запеклий бій.

Маленькі бджоли жалили Ведмедя та дзижчали в нього над вухом. Але Ведмідь виявився спритнішим та сильнішим, відбивався від них лапами й топтав їх.

Довелося відступити, оскільки бджіл залишилося дуже мало, та й сам Ведмідь втомився з ними битися.

Бджілка Бері озирнулася довкола й побачила, що замість їхніх вуликів лишилися руїни, а братики лежали розтоптані хто де. Решта, хто лишився живий, полетіли геть у пошуках нових будинків та допомоги.

Бджілка гірко заплакала. Але невдовзі заспокоїлася, бо була дуже сильна духом, і вирішила летіти в країну заморську по допомогу.

Минали дні й ночі, Бері все ж досягла своєї цілі, пролетівши поля, гаї, луги, моря та океани. Опинилася вона в країні заморській.

Стомилася бджілка та приземлилася на одному з полів перепочити.

Не встигла оговтатись, як почула голос звідкілясь:

— Гей! Привіт! Як тебе звати? І чому ти така сумна?

Бджілка озирнулась і побачила поруч із собою маленьку гарну квітку.

— Я Бері. У мене сталася велика біда.

— Будьмо знайомі, Бері! А я ромашка Кемомайл, — відрекомендувалася квітка. — Що за біда в тебе, розповіси? Може, я зможу тобі зарадити?

І розповіла їй бджілка про свою сім'ю, про те, як вона з братиками робила мед і як страшний лютий Ведмідь захопив їхні вулики разом із медом та знищив її рідних.

— Не плач! — сказала їй ромашка. — Я зможу тобі допомогти, але не сама, а з друзями. Зараз їх покличемо!

Й от на поклик Кемомайл походилися різні звірятка та потягнулися квіти. Розповіла їм ромашка про проблему бджілки. Уважно вислухали вони її.

— Ну що ж, — сказала білочка Трейсі, — проблема, дійсно, велика. Та як же ми її вирішимо?

— Може, підемо та його відлупцюємо?! — запропонував зайчик Пітер.

Усі засміялися.

— Та ні, — відповіла йому Бері, — ми вже билися — не допомогло.

— Що ж тоді вдіяти? — запитала Ромашка.

І всі дружно замислилися.

Пройшло небагато часу, як бджілка вигукнула:

— Я придумала!

І всі із цікавістю подивилися на неї.

— Я з іншими бджолами назбираю нектару, зробимо мед. Візьмемо його та полетимо до мене в Україну. Пригостимо ним Ведмедя. Може, він наїсться меду, якого ще не куштував, і подобрішає? Тоді ми знову зможемо панувати на своїй пасіці.

— Здорово ти придумала! — радісно сказав Зайчик Пітер.

— Ти молодець, Бджілочко! — підтримала її Кемомайл.

Наступного дня всі звірята зібралися до купи й пішли разом із Бері в Україну. Маленьким друзям дуже сподобалися краєвиди цієї чудової країни, вони ще сильніше захотіли допомогти їхній маленькій подрузі.

Коли потрапила додому, Бджілка зустрілася зі своїми братиками. Разом із її закордонними друзями вони зачалися в кущах, щоби Ведмідь їх не помітив. Сиділи тихенько, а маленька Бджілка підлетіла до нього із відерцем меду.

— Привіт, братику Ведмедику! — сказала до нього Бері.

Ведмідь глянув на неї та грубо проревів:

— Привіт! Чого тобі?!

— Та от, я тут подумала, що маю тебе вибачити та в знак нашого примирення хочу подарувати тобі меду. Тим паче, що це мед не звичайний, а заморський!

Ведмідь враз ожив, як почув про мед, забрав у Бджілки відерце та почав смачно їсти. Бджілка тим часом полетіла в кущі, де з друзями спостерігала за ним.

А Ведмідь їв і їв цей мед так, ніби його ніколи не бачив. Він захопився поїданням меду настільки, що нічого не помічав!

Помітили це бджілки та підлетіли до Ведмедя, почали жалити, дзижчати в нього над вухом. Ромашка, білочка та зайчик почали кидати в нього камінням та горіхами.

Ось так били вони Ведмедя, жалили його, а той відмахувався, як міг, але врешті схопився та й втік!

Скільки ж радості було! Усі привітали бджілку та один одного з перемогою! Відтоді цей день став святом в Україні, а історія про сміливу Бджілку з її друзями розійшлася по всьому світу, розповідали її з покоління в покоління та так вона й дійшла до людей.

